

Ang Basahon ni Daniel - Usa ka Gatus ug Singkwenta ug Duha

Ang Simbolismo sa Duha ka mga Sungkod ni Ezekiel: Usa ka Panaw Pinaagi sa Tagna ug Katubsanan

Jeff Pippenger
2024-03-22

Gihunahuna nato ang linya sa Ezekiel kapitulo treinta y siete, nga una nag-ila sa pagpatunog sa ikapitong trumpeta ug sa mensahe ngadto sa Laodicea, nga nagapahinabo sa kasundalohan sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo. Unya gisubli ni Ezekiel ug gipalapdan kana nga linya pinaagi sa pagpaila sa paghiusa sa duha ka mga sungkod sa amihanan ug habagatan nga mga gingharian sa Israel, ingon nga hulagway sa proseso diin ang Pagka-Dios ug ang pagkatawo gihiusa sa panahon sa pagpatunog sa Ikapitong Trumpeta. Sa diha nga ang duha ka nasod mahiusa na ingon nga usa ka nasod, giila ni Ezekiel nga sila adunay usa ka hari sa ibabaw nila, ug unya iyang hisgutan ang walay-katapusang tugon nga mao ang tugon nga natuman uban sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo, samtang gipasiugda nga kadtong mga katawhan sa tugon sa katapusang mga adlaw makabaton sa santuwaryo sa Dios sa ilang taliwala sa walay katapusan.

Gidugang namo niana nga linya ang buluhaton ni Juan sa pagsukod sa templo niadtong 1844, sa ingon naghulagway sa katapusang pagsukod nga nagsugod niadtong Septiyembre 11, 2001. Kana nga pagsukod gihisgutan usab ni Zacarias, nga naglakip nga ang pagsukod mahitabo sa diha nga ang Dios sa makausa pa mopili sa Jerusalem ingon nga ciudad nga pagabutangan sa Iyang ngalan. Naglarawan kami ug usa ka pagtandi tali sa mga sangkap nga naglangkob sa templo, ug sa duha ka sungkod sa amihanan ug habagatan nga mga gingharian sa Israel. Ang buluhaton ni Cristo sa paghiusa sa Iyang pagka-Dios uban sa pagkatawo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo gilarawan diha sa duha ka mga tagna sa duha ka libo lima ka gatus ug kaluhaan ka mga tuig sa pagkakatibulaag nga gidala ibabaw sa amihanan ug habagatan nga mga gingharian, inubanan sa tagna sa duha ka libo tulo ka gatus ka mga tuig.

Aron mailhan kung unsa ang girepresentar sa mga sungkod ni Ezekiel diha sa buluhaton sa maayong balita nagkinahanglan ug batakang pagsabot sa maayong balita. Gidawat ni Cristo ang atong nahulog nga unod human sa upat ka libo ka tuig sa napanunod nga kaluyahon, nga naipasa ngadto Kaniya pinaagi kang Maria. Ingon nga atong Panig-ingnan, Iyang gipakita nga pinaagi sa paggamit sa Iyang kabubut-on, nga igatugyan ngadto sa kabubut-on sa Iyang Amahan, kita makabuntog maingon sa Iyang pagbuntog, pinaagi sa paggamit sa atong kabubut-on diha sa pagpailalom sa Iyang kabubut-on. Ang atong kabubut-on gamiton, alang sa maayo o sa daotan, diha sa atong utok, nga mao ang kuta sa kalag.

“Ang estudyante nga nagtinguha sa pagpasulod sa buluhaton sa duha ka termino ngadto sa usa, dili tugotan nga masunod ang iyang kaugalingong gusto niining butanga. Ang pagpaninguha sa pagbuhat ug doble nga trabaho nagpasabot, alang sa daghan, sa sobrang pagpabug-at sa

hunahuna ug sa pagpasagad sa husto nga pisikal nga ehersisyo. Dili makatarunganon ang paghunahuna nga ang hunahuna makasabot ug makatunaw sa hilabihang kadagaya sa mental nga pagkaon, ug sama ka dako nga sala ang pagsobra sa pagpakaon sa hunahuna maingon sa pagpabug-at sa mga organo sa pagtilaw, nga walay gihatag nga mga panahon sa pagpahulay sa tiyan. Ang utok mao ang kuta sa tibuok nga tawo, ug ang sayop nga mga batasan sa pagkaon, pagsul-ob, o pagkatulog makaapekto sa utok, ug makababag sa pagkab-ot nianang gitinguha sa estudyante,—ang maayong pagdisiplina sa pangisip. Ang bisan unsang bahin sa lawas nga dili tagdon sa angay nga pagmatngon mopasa sa iyang kadaot ngadto sa utok. Kinahanglan gamiton ang dakong pailub ug pagkamalahutayon sa pagtudlo sa mga batan-on kon unsaon nila sa pagpreserbar sa ilang panglawas. Kinahanglan sila mahimong hingpit nga nahibal-an niining butanga, aron ang matag kaunoran ug organo mapalig-on ug madisiplinar sa ingon nga paagi nga sa boluntaryo o dili boluntaryong lihok, ang labing maayong kahimtang sa panglawas mahimong moresulta, ug ang utok mapakusgan aron makaagwanta sa kabug-at sa pagtuon.” Christian Education, 124.

Ang buluhaton sa walay-katapusang tugon mao ang pagsulat sa kasugoan sa Dios ibabaw sa atong mga kasingkasing ug sa atong mga hunahuna, ug ang atong kasingkasing ug ang atong hunahuna nahimutang sa “kuta sa atong mga kalag,” nga mao ang atong utok.

“Ang hunahuna sa usa ka lalaki o babaye dili mokunhod sa usa ka higayon gikan sa kaputli ug pagkabalaan ngadto sa kadaotan, pagkadunot, ug krimen. Nagkinahanglan kini ug panahon aron mabag-o ang tawhanon ngadto sa langitnon, o aron mapakaubos kadtong mga gibuhad sumala sa dagway sa Dios ngadto sa mapintas o sa sataniko. Pinaagi sa pagtan-aw kita mausab. Bisan tuod gibuhad sumala sa dagway sa iyang Magbubuhad, ang tawo makahimo sa pag-edukar sa iyang hunahuna sa ingon nga ang sala nga iyang gikalagotan kaniadto mahimong makalipay na kaniya. Sa diha nga siya mohunong sa pagbantay ug pag-ampo, siya mohunong usab sa pagpanalipod sa kuta, ang kasingkasing, ug mosulod sa sala ug krimen. Ang hunahuna mapaubos, ug dili na kini mahimong ipataas gikan sa pagkadunot samtang kini ginatudloan sa pag-ulipon sa moral ug intelektuwal nga mga gahum ug sa pagpasakop kanila ngadto sa mas ubos nga mga kailibgon. Ang walay paghunong nga gubat batok sa karnal nga hunahuna kinahanglanng ipadayon; ug kinahanglan kita tabangan pinaagi sa nagpino nga impluwensiya sa grasya sa Dios, nga magabayaw sa hunahuna ngadto sa kahitas-an ug mag-anad niini sa pagpamalandong sa putli ug balaan nga mga butang.” Adventist Home, 330.

Ang “hunahuna,” ang “kasingkasing,” ang “utok” mao ang “kuta sa kalag.” Ang usa ka kuta maoy kinarang nga bantayan batok sa pagsulod sa sala.

“Sa Iyang pag-ampo ngadto sa Amahan, si Cristo mihatag sa kalibotan ug usa ka pagtulon-an nga angay ikulit sa hunahuna ug sa kalag. ‘Ug kini mao ang kinabuhi nga dayon,’ Siya miingon, ‘nga sila makaila Kanimong bugtong tinuod nga Dios, ug kang Jesu-Cristo, nga Imong gipadala.’ Juan 17:3. Kini mao ang tinuod nga edukasyon. Kini nagahatag ug gahum. Ang kasinatianong kahibalo sa Dios ug ni Jesu-Cristo nga Iyang gipadala, nagapausab sa tawo ngadto sa dagway sa Dios. Kini nagahatag sa tawo sa paggahum sa iyang kaugalingon, nga nagadala sa matag tinguha ug pagbati sa ubos nga kinaiya ilalom sa pagpugong sa mas hataas nga mga gahum sa hunahuna. Kini naghimo sa nanag-iya niini nga usa ka anak sa Dios ug

manununod sa langit. Kini nagadala kaniya ngadto sa pakig-ambit sa hunahuna sa Walay Kinutoban, ug nagaabli alang kaniya sa bahandiang dato sa uniberso.” Christ’s Object Lessons, 114.

Ang “mas hataas nga mga gahum” pagagamiton aron pagdumala ug pagpaubos sa “mga tinguha ug mga pagbati sa ubos nga kinaiya.” Ang mas hataas nga mga gahum anaa sa hunahuna, ug ang “pakig-ambitay sa hunahuna sa Walay Kinutoban” mao kana ang “nagabag-o sa tawo ngadto sa dagway sa Dios.” Sa panahon sa pagpatik sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ang dagway sa mapintas nga mananap maporma diha sa usa ka pundok ug ang dagway ni Cristo diha sa laing pundok. Ang nagatuman sa maong pagbag-o mao ang pagkadugtong sa mga hunahuna. Kadtong adunay lawasnon o unodnong hunahuna, sumala sa pag-ila ni Pablo niini, nagaporma sa dagway sa unod—ang mapintas nga mananap. Kadtong nakaangkon sa hunahuna ni Cristo, nagaporma sa dagway ni Cristo. Ang saad sa tugon mao nga kita makakab-ot sa hunahuna ni Cristo diha sa pagkakabig, bisan pa nga kitang tanan natawo nga adunay lawasnong hunahuna.

Himoa kini nga hunahuna anaa kaninyo, nga diha usab kang Cristo Jesus: Siya, nga diha sa dagway sa Dios, wala mag-isip nga ang pagkatupong sa Dios maoy usa ka butang nga angay kuptan; Apan gihuboan niya ang iyang kaugalingon, ug mikuha sa dagway sa usa ka ulipon, ug nahimong sama sa mga tawo: Ug sa hingkaplagaan siya sa panagway ingon nga tawo, gipaubos niya ang iyang kaugalingon, ug nahimong masinugtanon hangtod sa kamatayon, bisan sa kamatayon sa krus. Filipos 2:5–8.

Angayan nga ania kanato ang hunahuna ni Cristo, maingon usab nga diha kini kang Cristo, kay gibuhat man kita sumala sa Iyang dagway. Apan wala kita niana nga hunahuna; ang ania kanato mao ang unodnong hunahuna, nga gibaligya ilalom sa sala.

Busa karon walay paghukom sa silot alang kanila nga anaa kang Cristo Jesus, nga wala maglakaw sumala sa unod, kondili sumala sa Espiritu. Kay ang balaod sa Espiritu sa kinabuhi diha kang Cristo Jesus nagpagawas kanako gikan sa balaod sa sala ug sa kamatayon. Kay ang dili mahimo sa balaod, tungod kay kini maluya pinaagi sa unod, gibuhat sa Dios sa diha nga iyang gipadala ang iyang kaugalingong Anak diha sa dagway sa makasasala nga unod, ug tungod sa sala, gihukman niya ang sala diha sa unod: Aron matuman dinhi kanato ang pagkamatarong nga gipangayo sa balaod, kanato nga wala maglakaw sumala sa unod, kondili sumala sa Espiritu. Kay sila nga sumala sa unod nagapalandong sa mga butang sa unod; apan sila nga sumala sa Espiritu, sa mga butang sa Espiritu. Kay ang hunahuna nga unodnon mao ang kamatayon; apan ang hunahuna nga espirituhanon mao ang kinabuhi ug kalinaw. Tungod kay ang hunahuna nga unodnon pagpakig-away batok sa Dios: kay kini dili magpasakop sa balaod sa Dios, ni gayud makahimo niini. Busa sila nga anaa sa unod dili makapahimuot sa Dios. Apan kamo wala sa unod, kondili sa Espiritu, kon tinuod man nga ang Espiritu sa Dios nagapuyo diha kaninyo. Karon kon ang bisan kinsa walay Espiritu ni Cristo, siya dili iya niya. Ug kon si Cristo anaa kaninyo, ang lawas patay tungod sa sala; apan ang Espiritu mao ang kinabuhi tungod sa pagkamatarong. Roma 8:1–10.

Ang pagkaanaa sa Espiritu mao ang kinabuhi, ug ang pagkaanaa sa unod mao ang kamatayon. Ang unod mao ang ubos nga kinaiya; kini mao ang tinubdan sa atong mga pagbati. Ang karnal nga ubos

nga kinaiya kinahanglan pagamhan sa hataas nga kinaiya, nga matuman pinaagi sa paggamit sa atong kabubut-on diha sa pagpailalom sa Espiritu Santo. Ang atong hataas nga karnal nga mga hunahuna mahimong mabag-o dinhi ug karon, apan ang atong ubos nga kinaiya kinahanglan maghulat hangtod sa Ikaduhang Pag-anhi aron mausab.

Ang duha ka sungkod ni Ezekiel nag-ila sa usa ka sungkod nga girepresentar ingon nga hawanan, ug kana nga sungkod miabot sa iyang kataposan niadtong 1798. Kini hingpit nga nabahin sa napulo ug duha ka gatus ug kan-uman ka tuig sa paganismo nga nagtamak sa panon, ug sa napulo ug duha ka gatus ug kan-uman ka tuig sa papismo nga nagtamak sa panon. Kana nga sungkod wala magrepresentar sa pagyatak sa balaang puloy-anan sa Dios, kay ang balaang puloy-anan sa Dios nahimutang sa habagatang gingharian. Ang panon nga gitamakan sa paganismo ug papismo, maoy usa ka tawhanong templo, apan sa kalabutan sa habagatang gingharian kini mao ang lawas, ug ang habagatang gingharian mao ang dapit nga gipili sa Dios aron ibutang ang ulo. Ang amihanang gingharian mao ang lawas, ang habagatang gingharian mao ang ulo.

Ang duha ka pagbahin sa amihanang gingharian nga may usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig, nagrepresentar sa duha ka nagkalainlaing mga kalagmitan ngadto sa sala diha sa templo sa lawas, sumala sa pagrepresentar niini pinaagi sa napanunod ug sa natikad nga mga kalagmitan. Ang paganismo maoy usa ka simbolo sa napanunod nga mga kalagmitan sa sala diha sa templo sa lawas, ug ang pagsagop sa papalismo sa relihiyon sa paganismo nagrepresentar sa natikad nga mga kalagmitan ngadto sa sala. Sa bisan hain nga kahimtang, ang templo sa lawas dili mausab hangtod sa Ikaduhang Pag-anhi, busa ang sungkod sa amihanang gingharian miabot lamang hangtod sa 1798, ug sa dihang gisultihan si Juan sa pagsukod sa templo, kana nga sungkod kinahanglang biyaan.

Ang pulong nga “pagkakabig” nagpasabot ug usa ka pagbag-o o pagbalhin gikan sa usa ka kahimtang o kondisyon ngadto sa lain. Sa dihang si Adan ug si Eva nakasala, sila “nabag-o” gikan sa ilang sinugdanang kahimtang, kay sila gibuhay man nga hingpit, diha sa dagway sa Dios, uban sa mas hataas nga mga gahum nga nagdumala sa mas ubos nga mga gahum. Sa dihang sila nakasala, sila “nabag-o” ngadto sa usa ka kahimtang diin ang mas ubos nga mga gahum nakabaton ug pagkahari ibabaw sa mas hataas nga mga gahum. Ila kining kahimtanga gipasa ngadto sa tanan nilang mga kaliwat.

Sa propetikong kalabutan sa duha ka sungkod ni Ezekiel, gipili sa Ginoo ang Jerusalem aron mahimong ulo, ang kaulohan diin nagpuyo ang hari. Kini mao unta ang mas hataas nga gahum. Sa sambingay sa duha ka sungkod ang habagatang gingharian mao ang mas ubos nga gahum may kalabutan sa mas hataas nga gingharian sa amihanan. Ang pagkakabig nga girepresentahan sa dihang ang duha ka sungkod pagahiusahon, nagkinahanglan nga ang habagatang gingharian maibalik ngadto sa iyang kahimtang ingon nga ulo. Kini pagakabigon ngadto sa amihanang gingharian, kay niadto kini nahiusa na sa matuod nga hari sa amihanan, ug nadugtong sa lawak sa trono sa matuod nga amihanang gingharian.

Tungod niini, ang gingharian sa amihanan miabot lamang hangtod sa 1798, ug si Juan gisugo sa pagbiya sa hawanan sa lagwerta, nga miabot lamang hangtod sa 1798. Ang gingharian sa

habagatan pagahiusahon ngadto sa sungkod sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig sa pag-abot sa ikatulong manulunda, apan ang gingharian sa amihanan motapus samtang ang panaghiusa sa pagka-Dios ug pagka-tawo matuman sulod sa duha ka lawak sa templo nga dayon gisukod ni Juan. Ang gingharian sa amihanan nadugtong pinaagi sa sumpay sa kap-atan ug unom ngadto sa gingharian sa habagatan sa pag-abot sa ikatulong manulunda, apan wala kini direktang nadugtong sa 1844, sama sa gingharian sa habagatan.

Ang habagatang gingharian nalambigit sa templo sa kap-atan ug unom ka tuig, ug sa panaghiusa sa pagka-Dios uban sa pagkatawo nga gilarawan sa duruha ka gatus ug baynte ka tuig. Ang amihanang gingharian niadtong 1798 maoy nagtimaan sa patukoranan sa templo sa kap-atan ug unom ka tuig, apan didto usab kini natapos; kay ingon nga patukoranan, kini nagrepresentar sa unod nga gisul-ob ni Cristo sa Iyang kaugalingon, ug ang Iyang unod gipatay sukad pa sa patukoranan sa kalibutan. Ang tanang mga templo mga simbolo nga mapuli-pulihan, ug ang patukoranan sa kap-atan ug unom ka tuig sa 1798 nagpaila sa Iyang tawhanong unod, ug ang katapusan niadtong kap-atan ug unom ka tuig sa 1844 nagpaila sa Iyang pagka-Dios.

Ang panon nga gitunob-ilalom hangtod sa 1798 dili mao ang balaang puloy-anan sa Dios, bisan pa ang balaang puloy-anan sa Dios gihulagway nga gitunob-ilalom sulod nianang panahona; apan kadtong pagtunob-ilalom ginahimo diha sa habagatang gingharian, diin gipili sa Dios ang Jerusalem aron ibutang didto ang Iyang balaang puloy-anan ug ang Iyang ngalan. Ang panon nga gitunob-ilalom naghulagway sa mga Hentil; naghulagway usab kini sa lawas.

Sa dihang nakasala si Adan ug si Eva, nagsugod ang “pito ka panahon” sa pito ka libo ka tuig sa katawhan nga gipailalom sa pagyatak sa sala. Niadtong higayona, ang Cordero nga gipatay sukad pa sa pagkatukod sa kalibotan naghatag ug mga panit sa nating karnero aron tabonan ang makasasala nga kahubo sa katawhan. Sa dihang ang pagyatak sa katawhan natapos niadtong 1798, ang Cordero, nga mao ang patukoranan ug magtutukod sa tanang gibalaan nga representasyon sa usa ka templo, gipatay pag-usab. Didto ang gingharian sa amihanan, ug ang tawhanong templo nga girepresentahan diha niana, miabut sa katapusan.

Ang 1798 mao ang panahon sa dihang ang mini nga anticristo gipatay na human niya mahatag ang iyang satanikong pagpamatuod sulod sa tulo ug tunga ka mga propetikong tuig, nga nagsugod sa dihang gihatagan siya og gahum sa tuig 538, nga giunhan sa katloan ka tuig sa pagpangandam sugod sa tuig 508. Kana maoy usa ka satanikong mini sa katloan ka tuig nga pagpangandam ni Cristo nga nagsugod sa Iyang pagkatawo, nga natapos sa paghatag Kaniya og gahum, sa dihang Siya gibautismohan, ug human niana mihatag Siya sa Iyang pagpamatuod sulod sa tulo ug tunga ka literal nga mga tuig hangtod nga miabot Siya sa punto diin ang Cordero nga gipatay sukad sa pagkatukod sa kalibotan gilansang sa krus. Unya natuman ang Iyang saad nga sa dihang malaglag na ang templo, Iyang patindogon kini pag-usab sulod sa tulo ka adlaw.

Siya mao ang magapatindog pag-usab sa templo sa Iyang lawas, kay ang gahum sa Iyang pagka-Dios mao ang nagtuman sa pagkabanhaw; kay ang Iyang pagka-Dios wala mamatay sa paglansang sa krus, kondili ang Iyang pagkatawo mao ang namatay sa krus, kay dili mahimo nga ang Dios mamatay.

“Ako mao ang pagkabanhaw ug ang kinabuhi’ (Juan 11:25). Siya nga miingon, ‘Ibutang ko ang akong kinabuhi aron kuhaon ko kini pag-usab’ (Juan 10:17), migula gikan sa lubnganan ngadto sa kinabuhi nga anaa diha sa Iyang kaugalingon. Ang pagkatawo namatay; ang pagka-Dios wala mamatay. Diha sa Iyang pagka-Dios, si Cristo nagbaton sa gahum sa pagbungkag sa mga gapos sa kamatayon. Siya nagpahayag nga Siya adunay kinabuhi diha sa Iyang kaugalingon aron buhion ang bisan kinsa nga Iyang pagabubuhion.” Selected Messages, libro 1, 301.

Niadtung 1798, ang tawhanong templo, ang panon sa “gingharian sa amihanan,” miabut sa iyang katapusan, kay isip simbolo sa ubos nga kinaiya, dili kini mausab hangtod sa pagkabanhaw sa Ikaduhang Pag-anhi. Hinuon, kini nagpaila sa patukoranan sa kap-atan ug unom ka tuig sa dihang gipatindog ni Cristo ang templo nga mahimong mausab, nga gilarawan sa gingharian sa habagatan, nga usa ka simbolo sa mas hataas nga mga gahum sa hunahuna, nga mausab sa mismong higayon nga ang usa ka makasasala pagamatarungon.

“Sa patukoranan nga gibutang ni Cristo mismo, gitukod sa mga apostoles ang iglesia sa Dios. Sa Kasulatan, ang hulagway sa pagpatindog ug templo sagad gamiton aron ipakita ang pagpatukod sa iglesia. Si Zacarias nagtumong kang Cristo ingon nga ang Sanga nga magatukod sa templo sa Ginoo. Naghisgot siya sa mga Hentil ingon nga motabang sa buluhaton: ‘Sila nga atua sa halayo manganhi ug managtukod sa templo sa Ginoo;’ ug si Isaias nagapahayag, ‘Ang mga anak sa mga dumuloong managtukod sa imong mga kuta.’ Zacarias 6:12, 15; Isaias 60:10.”

Mahitungod sa pagtukod niining templo, si Pedro nagaingon, “Kaniya sa pagduol, ingon ngadto sa usa ka buhi nga bato, nga sa pagkatinuod gisalikway sa mga tawo, apan pinili sa Dios, ug bililhon, kamo usab, ingon nga mga buhing bato, ginatukod ingon nga usa ka espirituhanong balay, usa ka balaan nga pagkapari, aron sa paghalad ug mga espirituhanong halad, nga hinangop sa Dios pinaagi kang Jesu-Cristo.” 1 Pedro 2:4, 5.

“Sa tibod sa kalibotan sa mga Judio ug sa mga Gentil nagbuhat ang mga apostoles, nga nagkuha ug mga bato aron ibutang ibabaw sa patukoranan. Sa iyang sulat ngadto sa mga magtutuo sa Efeso, miingon si Pablo, ‘Busa karon dili na kamo mga lumalangyaw ug mga dumuloong, kondili mga isigka-lungsoranon uban sa mga balaan, ug mga sakop sa panimalay sa Dios; ug gitukod ibabaw sa patukoranan sa mga apostoles ug sa mga propeta, si Jesu-Cristo gayud ang Labing Pangulong Bato sa Pamag-ang; diha kaniya ang tibook nga building, nga hapsay nga gihiusa, motubo ngadto sa usa ka balaan nga templo diha sa Ginoo: diha kaniya kamo usab ginatukod nga magkauban aron mahimong puloy-anan sa Dios pinaagi sa Espiritu.’ Efeso 2:19–22.

Ug ngadto sa mga taga-Corinto siya misulat: “Sumala sa grasya sa Dios nga gihatag kanako, ingon sa usa ka maalamong punoang magtutukod, akong gipahimutang ang patukoranan, ug ang lain nagatukod sa ibabaw niini. Apan magbantay ang matag-usa kon unsaon niya pagtukod sa ibabaw niini. Kay walay laing patukoranan nga ikapahimutang ni bisan kinsa gawas sa nahipahimutang na, nga mao si Jesu-Cristo. Karon kon adunay magtukod sa ibabaw niining patukoranan pinaagi sa bulawan, salapi, mahalong mga bato, kahoy, uhot, binangan; ang buhat sa matag-usa igapadayag: kay ang adlaw magapadayag niini, tungod kay kini igapadayag

pinaagi sa kalayo; ug ang kalayo mosulay sa buhat sa matag-usa kon unsa ang matang niini.” 1 Corinto 3:10–13.

“Ang mga apostol nagtukod ibabaw sa usa ka malig-on nga patukoranan, bisan sa Bato sa Walay Kataposang Kapanahonan. Ngadto niining patukoranana ilang gidala ang mga bato nga ilang gihakwat gikan sa kalibotan. Dili nga walay mga babag nagbuhat ang mga magtutukod. Ang ilang buluhaton gihimong hilabihan ka lisod tungod sa pagsupak sa mga kaaway ni Cristo. Kinahanglan nilang makigbisog batok sa pagkapanatiko, pagpihig, ug pagdumot niadtong mga nagtukod ibabaw sa usa ka bakak nga patukoranan. Daghan sa mga naningkamot ingon nga mga magtutukod sa iglesia ikatandi sa mga magtutukod sa kuta sa mga adlaw ni Nehemias, nga mahitungod kanila nahisulat: ‘Sila nga nagtukod sa kuta, ug sila nga nanagdala sa mga lulán, uban niadtong mga nanagkarga, ang tagsatagsa kanila nagbuhat sa buluhaton pinaagi sa usa sa iyang mga kamot, ug pinaagi sa pikas nga kamot nagkupert ug hinagiban.’ Nehemiah 4:17.” Acts of the Apostles, 595, 596.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Ang pagkapukan sa tawo nagpuno sa tibuok langit sa kasubo. Ang kalibotan nga gibuhát sa Dios gidaut sa tunglo sa sala ug gipuy-an sa mga nilalang nga gitagana alang sa kagul-anan ug kamatayon. Wala may makita nga kaikyasán alang niadtong nakalapas sa balaod. Ang mga manulonda mihunong sa ilang mga awit sa pagdayeg. Sa tibuok langitnong mga sawang dihay pagbalata tungod sa kalaglagan nga nahimo sa sala.

“Ang Anak sa Dios, ang mahimayaong Komandante sa langit, napukaw sa kaluoy alang sa napukan nga kaliwatan. Ang Iyang kasingkasing napalihok sa walay kinutuban nga kalooy sa dihang ang mga kasubo sa nawaglit nga kalibotan mingtungha sa atubangan Niya. Apan ang balaang gugma nakahunahuna ug usa ka laraw diin ang tawo mahimo nga matubos. Ang gilapas nga balaod sa Dios nagkinahanglan sa kinabuhi sa makasasala. Sa tibuok uniberso, adunay usa lamang nga makahimo, alang sa tawo, sa pagtuman sa mga gipangayo niini. Sanglit ang balaang balaod sama ka-balaan sa Dios Mismo, usa lamang nga kapantay sa Dios ang makahimo sa pagpasig-uli alang sa paglapas niini. Walay lain gawas kang Cristo ang makatubos sa napukan nga tawo gikan sa tunglo sa balaod ug makapabalik kaniya pag-usab ngadto sa panag-uyon sa Langit. Pagapas-anon ni Cristo sa Iyang kaugalingon ang sala ug kaulawan sa sala—sala nga hilabihan ka makapasuko sa usa ka balaang Dios nga kini kinahanglan magbulag sa Amahan ug sa Iyang Anak. Moabot si Cristo ngadto sa kinahiladman sa kaguol aron luwason ang nagun-ob nga kaliwatan.”

“Sa atubangan sa Amahan Siya nangaliyupo alang sa makasasala, samtang ang panon sa langit nagpaabot sa sangpotanan uban sa usa ka kagrabe sa pagtagad nga dili ikapadayag sa mga pulong. Dugay nga nagpadayon kadtong malilong nga pagpakigsulti—‘ang tambag sa pakigdait’ (Zacarias 6:13) alang sa nangapukan nga mga anak sa mga tawo. Ang laraw sa kaluwasan napahiluna na sa wala pa ang paglalang sa yuta; kay si Cristo mao ang ‘Cordero nga gipatay sukad pa sa pagkatukod sa kalibotan’ (Pinadayag 13:8); apan usa kadto ka pakigbisog, bisan alang sa Hari sa uniberso, ang pagtugyan sa Iyang Anak aron mamatay alang sa salaang kaliwatan. Apan ‘Ang Dios nahigugma pag-ayo sa kalibotan, nga Iyang gihatag ang Iyang bugtong nga Anak, aron ang bisan kinsa nga motoo Kaniya dili malaglag, kondili makabaton

sa kinabuhing dayon.' Juan 3:16. Oh, ang tinago sa pagtubos! ang gugma sa Dios alang sa usa ka kalibotan nga wala mahigugma Kaniya! Kinsa may makaila sa kahiladman nianang gugmaha nga 'labaw sa kahibalo'? Sa walay kataposang mga kapanahonan ang walay-kamatayong mga hunahuna, sa pagpangita nga masabtan ang tinago nianang dili matugkad nga gugma, manghibulong ug mosimba."

"Ang Dios igapadayag diha kang Cristo, nga 'nagpasig-uli sa kalibotan ngadto sa Iyang kaugalingon.' 2 Corinto 5:19. Ang tawo nahimong hilabihan ka dautan tungod sa sala nga dili na gayud mahimo alang kaniya, pinaagi sa iyang kaugalingon, ang paghiuyon Kaniya kansang kinaiya kaputli ug pagkaayo. Apan si Cristo, human matubos ang tawo gikan sa silot sa kasugoan, makahimo sa paghatag ug langitnong gahum aron mahiusa sa tawhanong paningkamot. Sa ingon, pinaagi sa paghinulsol ngadto sa Dios ug pagtuo kang Cristo, ang nahulog nga mga anak ni Adan mahimo pag-usab nga 'mga anak sa Dios.' 1 Juan 3:2."

Patriarchs and Prophets, 63, 64.